

Kancelaria § Adwokacka

adwokat Łukasz Markiewicz

Aleja Konstytucji 3 Maja 5/7, 65-805 Zielona Góra tel./fax (068) 452 96 97

tel. kom 0605 640 902; e-mail: kancelaria@lukaszmarkiewicz.pl

BRE Bank S.A. Oddział Bankowości Detalicznej MULTIBANK S.A.85 1140 2017 0000 4502 0640 6211

Zielona Góra, dnia 15 kwietnia 2015 r.

ODPIS

Trybunał Konstytucyjny
Al. Jana Christiana Szucha 12a
00-918 Warszawa

Skarżąca: X Sp. z o.o.
L ,
nr KRS:
reprezentowana przez:
Prezesa Zarządu S W
uprawnionego do jednoosobowej reprezentacji
Spółki zgodnie z odpisem KRS

zastępowana przez pełnomocnika
adwokata Łukasza Markiewicza
Izba Adwokacka w Zielonej Górze nr wpisu 236
Kancelaria Adwokacka
Aleja Konstytucji 3 Maja 5/7
65 – 805 Zielona Góra

Skarga konstytucyjna
o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją RP oraz Konwencją o ochronie praw
człowieka i podstawowych wolności i Protokołem Nr 1 do tej Konwencji
przepisu art. 49 ustawy – Prawo łowieckie
oraz przepisów § 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Środowiska
w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat
odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych

Przedmiot skargi

W imieniu X Spółki z o.o., zwanej dalej Skarżącą, na mocy pełnomocnictwa udzielonego mi przez Prezesa Zarządu Spółki, na podstawie art. 79 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) oraz art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643 ze zm.) wnoszę o stwierdzenie, że:

1. art. 49 ustawy – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2013, poz. 1226 ze zm.), w zakresie w jakim przenosi do zakresu regulacji pozaustawowej kwestie związane z materią ustawy

- ingerującą w ograniczenie prawa własności poprzez niedozwolone jego ograniczenie przepisem rangi niższej niż ustawa, jest niezgodny z art. 64 ust. 3, art. 92 ust. 1 oraz art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), a także jest niezgodny z art. 1 Protokołu Nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 20 marca 1952 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175/1 ze zm.),
2. § 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 45, poz. 272), w zakresie w jakim wykraczają poza delegację ustawową ograniczając własność poprzez ograniczenie prawa do wynagrodzenia za szkody, są niezgodne z art. 92 ust. 1, art. 64 ust. 3 oraz art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), a także są niezgodne z art. 1 Protokołu Nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 20 marca 1952 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175/1 ze zm.) oraz są niezgodne z art. 49 ustawy – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2013, poz. 1226 ze zm.),
 3. § 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 45, poz. 272), w zakresie w jakim osoby uprawiające uprawy rolne, których okres produkcji od rozpoczęcia (zasiewu, zasadzenia) do zbioru lub utraty przydatności do zbioru lub obumarcia nie zamyka się w ciągu jednego roku stawia w sytuacji gorszej niż osoby uprawiające uprawy jednoroczne poprzez ograniczenie wypłaty odszkodowania w związku z terminem wystąpienia szkody bez określania podstawy dla takiego ograniczenia wysokości wypłacanego odszkodowania, jest niezgodny z art. 32 ust. 1 i 2, art. 64 ust. 2 oraz art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), a także jest niezgodny z art. 14 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.).

Wnoszę również o zasądzenie na rzecz Skarżącej kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawy skargi

Podstawę niniejszej skargi konstytucyjnej stanowi wyrok Sądu Okręgowego w Z , I Wydziału Cywilnego z dnia września 2014 r. sygn. akt i wydany w ramach tej samej sprawy wyrok częściowy Sądu Okręgowego w Z I Wydziału Cywilnego z dnia lutego 2013 r. sygn. akt oraz prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w P I Wydziału Cywilnego z dnia grudnia 2014 r. sygn. akt , doręczony skarżącej w dniu 19 stycznia 2015 r.

Skarżąca pozwem z dnia września 2012 r. domagała się zasądzenia od Skarbu Państwa reprezentowanego przez Nadleśniczego Nadleśnictwa S odszkodowania w kwocie zł z ustawowymi odsetkami od dnia maja 2011 r. do dnia zapłaty z tytułu szkód wyrządzonych przez zwierzynę łowną w uprawie

Sąd Okręgowy w Z I Wydział Cywilny wyrokiem z dnia września 2014 r. sygn. akt zasądził od Skarbu Państwa - Nadleśniczego Nadleśnictwa S na rzecz X Sp. z o.o. kwotę zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia maja 2011 r. do dnia października 2012 r. Wcześniej, w ramach tej samej sprawy, Sąd wyrokiem częściowym z dnia lutego 2013 r. sygn. akt zasądził od Pozwanego na rzecz Powódki kwotę zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia października 2012 r. do dnia zapłaty. Zatem Sąd pierwszej instancji oddalił powództwo w zakresie kwoty zł.

Rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w Z zostało oparte między innymi o przepisy § 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 45, poz. 272) wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 49 ustawy – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2013, poz. 1226 ze zm.). Powyższe przepisy rozporządzenia stanowiły podstawę ograniczenia przez Sąd kwoty należnego Skarżącej odszkodowania do stawek procentowych z § 5 ww. rozporządzenia, zależnych od terminu wystąpienia szkody.

Skarżąca wniosła apelację zaskarżając wyrok w części oddalającej powództwo oraz w części dotyczącej rozstrzygnięcia o odsetkach. Sąd Apelacyjny w P wyrokiem z dnia grudnia 2014 r. sygn. akt zmienił orzeczenie Sądu pierwszej instancji w części dotyczącej odsetek i oddalił apelację powódki w zakresie kwestionowania oddalenia powództwa co do kwoty zł. Wyrok Sądu drugiej instancji w zakresie oddalenia apelacji Skarżącej również został oparty o przepisy § 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 45, poz. 272) wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 49 ustawy – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2013, poz. 1226 ze zm.)

Zapadły w powyższej sprawie prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w P z dnia grudnia 2014 r. sygn. akt został Skarżącej doręczony w dniu 19 stycznia 2015 r.

Informacyjnie wskazuję, że w dniu marca 2015 r. Skarżąca wniosła skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w P z dnia grudnia 2014 r. sygn. akt

Wskazanie naruszonych praw podmiotowych

Zapadłe w przedmiotowej sprawie wyroki: Sądu Okręgowego w Z I Wydziału Cywilnego z dnia września 2014 r. sygn. akt oraz Sądu Apelacyjnego w P I Wydziału Cywilnego z dnia grudnia 2014 r. sygn. akt naruszyły następujące prawa podmiotowe Skarżącej:

1. prawo do równego traktowania przez władze publiczne, uregulowane w art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
2. prawo do niedyskryminacji, uregulowane w art. 32 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz w art. 14 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
3. prawo do ochrony własności, uregulowane w art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz w art. 1 Protokołu Nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
4. prawo do ograniczania własności jedynie w drodze ustawy, uregulowane w art. 64 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Uzasadnienie

Przepisy § 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 45, poz. 272) wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 49 ustawy – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2013, poz. 1226 ze zm.), które stanowiły podstawę zapadłych w sprawie Skarżącej wyroków: Sądu Okręgowego w Z I Wydziału Cywilnego z dnia września 2014 r. sygn. akt oraz Sądu Apelacyjnego w P I Wydziału Cywilnego z dnia grudnia 2014 r. sygn. akt, przesądziły o ograniczeniu należnego Skarżącej odszkodowania do stawek procentowych z § 5 ww. rozporządzenia, zależnych od terminu wystąpienia szkody. Ograniczenie należnego Skarżącej

odszkodowania w powyższych wyrokach stanowiło o naruszeniu prawa do ochrony własności, uregulowanego w art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz w art. 1 Protokołu Nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Podstawę naruszenia wskazanego prawa podmiotowego stanowi fakt, że skarżone przepisy są dla Skarżącej krzywdzące i dyskryminujące, przez co są niezgodne z pozostałymi, wskazanymi w petitum skargi przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i Protokołu Nr 1 do tej Konwencji.

Przepis § 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych narusza wyrażoną w art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasadę równości wobec prawa i niedyskryminacji, gdyż osoby uprawiające uprawy rolne, których okres produkcji od rozpoczęcia (zasiewu, zasadzenia) do zbioru lub utraty przydatności do zbioru lub obumarcia nie zamyka się w ciągu jednego roku są dyskryminowane poprzez uregulowanie ich sytuacji w sposób znacznie mniej korzystny od sytuacji osób uprawiających uprawy roślin jednorocznych. Szkody, których naprawienia domagała się Skarżąca w przedmiotowym postępowaniu zostały wyrządzone przez zwierzęta łowne w uprawie _____, który jest uprawą wieloletnią. Okres produkcji _____ nie zamyka się w czasie okresu wegetacyjnego w trakcie jednego roku. Od momentu wysiewu do czasu kiedy _____ jest gotowy do zbioru upływa od 12 do 18 miesięcy w zależności od warunków panujących w przyrodzie w tym okresie. _____ od momentu, w którym osiągnął gotowość do zbioru może być zbierany i sprzedawany przez okres 36 miesięcy. Oznacza to, że całkowity okres od momentu wysiewu do momentu zbioru _____ wynosi od 48 do 54 miesięcy, tj. od 4 do 4,5 roku. po ok. 12 do 18 miesiącach od wysiewu jest już produktem pełnowartościowym, gotowym do sprzedaży, zatem zniszczenie _____ przez zwierzynę w okresie następnych 36 miesięcy niezależnie od pory roku powoduje szkodę o wartości gotowego produktu. Jest to sytuacja zupełnie odmienna od uprawy, której okres produkcji zamyka się w okresie wegetacyjnym w trakcie jednego roku i dojrzewa do zbioru w okresie od lata do jesieni. Przykładowo zbuchtowanie przez dziki pola ze zbożem wiosną w niedługim czasie od wysiewu powoduje, że szkoda poniesiona przez rolnika jest dużo niższa niż szkoda wyrządzona przez zwierzynę w okresie zniw. Rolnik ma możliwość wykonania ograniczonych prac agrotechnicznych i uzupełnienia siewu niskim kosztem, a ponadto uzyskania w okresie zbioru plonu zbliżonego do tego, jaki uzyskałby gdyby zwierzyna nie wyrządziła szkody. W takim wypadku zasadne wydaje się ograniczenie odszkodowania do jego części, gdyż zniszczeniu nie uległa gotowa do zbioru uprawa, a rolnik nie utracił możliwości zebrania plonu w danym roku. Na założeniach przyjętych dla upraw jednorocznych, takich jak zboża lub ziemniaki został właśnie oparty przepis § 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych. Przepis ten jednak zupełnie nie uwzględnia specyfiki upraw wieloletnich, jaką są uprawy _____, wierzby energetycznej lub świerków ozdobnych. Jeżeli zwierzyna łowna wyrządza szkodę w uprawie wieloletniej w okresie wiosennym, a uprawa jest już gotowa do zbioru, to właściciel uprawy ponosi szkodę o wartości gotowego plonu. Nie ma on również możliwości aby niskim nakładem kosztów uzupełnić uprawę i uzyskać w terminie plon. Zniszczenie gotowej uprawy powoduje konieczność rozpoczęcia cyklu produkcyjnego od początku, co w przypadku _____ oznacza, że następny plon będzie mógł zostać zebrany po upływie nawet 18 miesięcy. Natomiast zgodnie z § 5 pkt 1 ww. rozporządzenia, jeżeli szkoda powstała do 15 kwietnia, to wartość odszkodowania należy ograniczyć do 25 % wartości szkody. Ograniczenie to jest w stosunku do właścicieli upraw wieloletnich rażąco krzywdzące i niesprawiedliwe. Powyższe dowodzi, że przedmiotowy przepis stawia w sytuacji znacznie mniej korzystnej właściciela uprawy wieloletniej od właściciela upraw y jednorocznej. Sytuacja ta dotyczy nie tylko uprawy _____, ale również świerków ozdobnych, wierzby energetycznej oraz np. winnic. Dyskryminacja właścicieli uprawy wieloletniej nie została również usunięta żadnym innym

przepisem rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych. W powyższym rozporządzeniu nie uregulowano odrębnie zasad obliczania odszkodowań za szkody wyrządzone przez zwierzynę łowną w uprawach wieloletnich. Powyższy stan prawny doprowadza do sytuacji, w której wobec właścicieli upraw wieloletnich należy stosować przedmiotowy przepis pomimo, że jest on przepisem dyskryminującym, co prowadzi do naruszenia nie tylko art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, ale również art. 64 ust. 2 oraz wyrażonej w art. 2 Konstytucji RP zasady państwa prawa. Powyższy przepis narusza również zakaz dyskryminacji uregulowany w art. 14 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r.

Przepis art. 49 ustawy – Prawo łowieckie narusza art. 64 ust. 3 Konstytucji RP poprzez przeniesienie do zakresu regulacji przepisu rangi niższej niż ustawa regulacji, która ingeruje w prawo własności poprzez ograniczenie ochrony prawa własności. Art. 64 ust. 3 Konstytucji RP stanowi, że własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności. Natomiast § 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych ingerują w prawo własności ograniczając ochronę prawa własności właścicieli upraw rolnych uszkodzonych przez zwierzynę łowną poprzez ograniczenie prawa do wynagrodzenia za poniesione szkody. Wadliwa delegacja ustawowa powoduje naruszenie art. 92 ust. 1 Konstytucji RP zarówno poprzez przepis zawierający delegację, jak i poprzez przepisy wykonawcze wydane na podstawie tej delegacji. Powyższe naruszenia powodują naruszenie zasady państwa prawa uregulowanej w art. 2 Konstytucji RP. Powyższy przepis narusza również zasadę ochrony prawa własności uregulowaną art. 1 Protokołu Nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 20 marca 1952 r.

Przepisy § 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych są niezgodne z art. 92 ust. 1 konstytucji RP, gdyż wykraczają poza zakres delegacji ustawowej wyrażonej w art. 49 ustawy – Prawo łowieckie. W delegacji tej ustawodawca nie upoważnił Ministra Środowiska do ograniczenia prawa do wynagradzania szkód wyrządzonych w uprawach rolnych przez zwierzynę łowną. Zatem przedmiotowe przepisy wykraczają poza delegację ustawową uzależniając prawo do zakresu wynagrodzenia poniesionej szkody od okresu, w którym szkoda powstała. Ponadto ograniczenie prawa do wynagradzania szkód wyrządzonych w uprawach rolnych przez zwierzynę łowną jest sprzeczne z art. 64 ust. 3 Konstytucji RP. Powyższe naruszenia powodują naruszenie zasady państwa prawa uregulowanej w art. 2 Konstytucji RP. Powyższe przepisy naruszają również zasadę ochrony prawa własności uregulowaną art. 1 Protokołu Nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 20 marca 1952 r.

Zastosowanie przepisów § 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych w przedmiotowej sprawie spowodowało również naruszenie Konstytucyjnej zasady praworządności, uregulowanej w art. 7 Konstytucji RP.

Zaskarżone przepisy winny zostać uznane za niezgodne z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej oraz Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i Protokołem Nr 1 do tej Konwencji, a w miejsce tych przepisów powinny zostać wydane nowe przepisy uwzględniające specyfikę upraw, których okres produkcji nie zamyka się w trakcie jednego roku, w tym uprawy

Skarżąca w toku całego procesu o odszkodowanie za szkody wyrządzone przez zwierzynę łowną w uprawie konsekwentnie podnosiła, że przepisy § 4 i § 5

rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych są niekonstytucyjne we wskazanym zakresie i w związku z tym nie mogą stanowić podstawy rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Jednak sądy obu instancji nie przychyliły się do tego stanowiska bez skierowania pytania prawnego do Trybunału Konstytucyjnego. Zatem ostatnią możliwością obrony swoich praw dla Skarżącej jest wniesienie skargi konstytucyjnej o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją RP przepisów, na których oparte zostały niekorzystne rozstrzygnięcia sądów obu instancji.

W związku z powyższym skarga jest konieczna i w pełni uzasadniona.

Załączniki:

1. pełnomocnictwo,
2. odpis KRS,
3. cztery odpisy skargi konstytucyjnej,
4. jeden odpis i cztery kopie wyroku Sądu Okręgowego w Z I Wydziału Cywilnego z dnia
września 2014 r. sygn. akt ,
5. jeden odpis i cztery kopie wyroku częściowego Sądu Okręgowego w Z I Wydziału Cywilnego
z dnia lutego 2013 r. sygn. akt ,
6. jeden odpis i cztery kopie wyroku Sądu Apelacyjnego w P z dnia grudnia 2014 r. sygn. akt
7. po pięć egzemplarzy pism procesowych oraz dokumentów zgromadzonych w sprawie.

ŁUKASZ MARKIEWICZ
ADWOKAT